

DOI-I-an-772-34- 708 /14
NK: 1228 11/14

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej „kpa”, po przeprowadzeniu postępowania wznowieniowego w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r., znak: BOII-3ak/BP-5ak-772-156-1708/10/11/12, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, uchylającą w części i umarzającą postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie oraz utrzymującą w mocy w pozostałej części decyzję Wojewody Mazowieckiego nr 5/2010 z dnia 15 października 2010 r., znak: WiŚ.R/PP/7119-Sz/2/2010 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi krajowej nr S7 o parametrach trasy ekspresowej na odcinku: koniec obwodnicy Radomia – granica województwa mazowieckiego – etap I – od km 487+104,15 do km 506+802,18”,

I. **Uchylam** ww. decyzję Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r. **w części dotyczącej pkt II**, znajdującego się na stronie 1 i 2.

II. **Orzekam o istocie sprawy w następujący sposób:**

1. **Uchylam** decyzję Wojewody Mazowieckiego nr 5/2010 z dnia 15 października 2010 r. **w części** dotyczącej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w zakresie następujących działek:

- położonych w liniach rozgraniczających projektowanej drogi:

Obręb: Sadek nr 0012, gmina Jastrząb, dz. nr: 116/300 (116/301; 116/303; 116/302), 135/300 (135/301; 135/302);

Obręb: Wola Korzeniowa nr 0017, gmina Szydłowiec, dz. nr: 136/300 (136/301; 136/302), 164 (164/1; 164/2), 165 (165/2; 165/4; 165/1; 165/3), 166 (166/1; 166/2), 289 (289/1; 289/2), 290 (290/1; 290/2), 291 (291/2; 291/3; 291/1), 297 (297/1; 297/2), 372 (372/1; 372/2), 435 (435/1; 435/2), 436/1 (436/5; 436/6), 437 (437/1; 437/2), 438 (438/1; 438/3; 438/2), 439 (439/1; 439/2), 443 (443/1; 443/2), 445 (445/1; 445/2), 448 (448/1; 448/2), 543 (543/1; 543/2), 544 (544/1; 544/2), 545 (545/1; 545/3; 545/2), 546 (546/1; 546/2), 547 (547/1; 547/2), 654 (654/1; 654/2), 655 (655/1; 655/2), 656 (656/1; 656/2), 657 (657/1; 657/2), 658/1 (658/4; 658/5), 658/2 (658/6; 658/7), 659 (659/1; 659/2), 660 (660/1; 660/2), 661 (661/1; 661/2), 662 (662/1; 662/2), 663 (663/1; 663/2), 664 (664/1; 664/2), 703 (703/1; 703/2), 704 (704/1; 704/3; 704/2), 705 (705/1; 705/3; 705/2), 706 (706/1; 706/3; 706/2), 707 (707/1; 707/2), 708 (708/1; 708/2), 709 (709/1; 709/2), 710 (710/1; 710/2), 711 (711/1; 711/2), 712 (712/1; 712/2), 713/1 (713/5; 713/6), 773 (773/1; 773/2), 774 (774/1; 774/2), 776 (776/1; 776/2), 777 (777/1; 777/2), 779 (779/1; 779/2), 780 (780/1; 780/2), 781 (781/1; 781/2), 782 (782/1; 782/2), 783 (783/1; 783/2), 784 (784/2; 784/1; 784/3), 812 (812/1; 812/2), 813 (813/1; 813/2), 814 (814/1; 814/2), 815/1 (815/3; 815/4), 815/2 (815/5; 815/6), 817 (817/1; 817/2), 819 (819/1; 819/2), 820 (820/1; 820/2), 821 (821/1; 821/2), 822 (822/1; 822/2), 823 (823/1; 823/2), 824 (824/1; 824/2), 825 (825/1; 825/2), 845 (845/1; 845/2), 907 (907/1; 907/2), 167 (167), 168 (168), 169 (169), 170 (170), 171 (171), 292 (292), 293 (293), 294 (294), 295 (295), 296 (296), 440 (440), 441 (441), 442 (442), 446 (446), 447 (447), 548 (548), 549 (549), 550 (550), 551 (551), 665 (665), 778 (778), 816/1 (816/1), 816/2 (816/2), 172/1*, 911/1, 730 (730/1; 730/2), 731/1 (731/5; 731/6), 731/2 (731/7; 731/8), 719 (719/2; 719/1; 719/3);**

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

07. MAJ. 2014

data

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

podpis

Kamila Otkowicz

Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-826 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

* działka nr 172/1 - powstała w wyniku podziału działki nr 172 na działki nr 172/1 i 172/2, zatwierdzonego decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 28 stycznia 2014 r. utrzymaną w tym zakresie w mocy decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2014 r. - zajęta jest pod realizację inwestycji drogowej w zakresie rozbudowy drogi krajowej Nr 7 – etap III;

** działka nr 911/1 powstała w wyniku podziału działki 911 na działki nr 911/1 i 911/2, zatwierdzonego decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 28 stycznia 2014 r. utrzymaną w tym zakresie w mocy decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2014 r. - zajęta jest pod realizację inwestycji drogowej w zakresie rozbudowy drogi krajowej Nr 7 – etap III;

- przeznaczonych pod przebudowę infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii:

Obręb: Sadek nr 0012, dz. nr: 135/302, 116/302

Obręb: Wola Korzeniowa nr 0017, gmina Szydłowiec, dz. nr: 136/302, 291/1, 290/2, 289/2, 288, 287, 286/1, 286/2, 863, 285, 372/2, 448/2, 444/2, 445/2, 437/2, 438/2, 543/2, 907/2, 664/2, 663/2, 662/2, 661/2, 660/2, 659/2, 658/7, 658/5, 657/2, 656/2, 655/2, 654/2, 822/2, 821/2, 820/2, 819/2, 817/2, 815/4, 815/6, 814/2, 813/2, 812/2, 783/2, 782/2, 781/2, 780/2, 779/2, 784/1, 777/2, 776/2, 774/2, 773/2, 713/4, 713/3, 709/2, 713/2, 713/6, 712/2, 711/2, 714, 710/2, 903, 707/2, 706/2, 705/2, 704/2, 719/1, 719/3, 297/2, 785"

i umarzam postępowanie organu pierwszej instancji w tej części.

2. Uchylam:

- rysunki nr 1.34, 1.35, 1.36 i 1.37, znajdujące się w załączniku do ww. decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 5/2010 z dnia 15 października 2010 r., oznaczonym jako Projekt Budowlany, Projekt Architektoniczno-Budowlany, Tom 1. PZT, Tom 1.4.4. Plan Zagospodarowania Terenu, oraz

- rysunki nr 1.31, 1.32 i 1.33, zatwierdzone w pkt I ww. decyzji Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r.

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia - w Projekcie Budowlanym, Projekcie Architektoniczno-Budowlanym, rysunków nr 1.31, 1.32, 1.33, 1.34, 1.35 i 1.00, oznaczonych jako załączniki odpowiednio nr 1, 2, 3, 4, 5 i 6 do niniejszej decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

UZASADNIENIE

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Stanisława Dmuchańskiego, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, zwany dalej „inwestorem”, działając na podstawie art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wystąpił do Wojewody Mazowieckiego z wnioskiem z dnia 5 lutego 2010 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa drogi krajowej nr S7 na odcinku: koniec obwodnicy Radomia – granica województwa mazowieckiego – etap I – od km 487+104,15 do km 506+802,18”, jednocześnie wnosząc o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wojewoda Mazowiecki decyzją nr 5/2010 z dnia 15 października 2010 r., znak: WiŚ.R/PP/7119-Sz/2/2010, zwaną dalej „decyzją Wojewody Mazowieckiego”, zezwolił na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

07. MAJ. 2014

data

Z upoważnienia 2 z 7
MINISTER INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

podpis
Kamila Glikowicz
Zastępca Dyrektora Departamentu Głównictwa II

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-906 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

Na skutek wniesionych odwołań oraz wniosku Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 5 stycznia 2012 r., znak: GDDKiA O/Wa-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/1/2012, uzupełnionego pismem z dnia 3 lutego 2012 r., znak: GDDKiA O/Wa-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/6/2012, o wyłączenie z zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wskazanych we wniosku nieruchomości, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej decyzją z dnia 30 marca 2012 r., znak: BOII-3ak/BP-5ak-772-156-1708/10/11/12, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, uchylił w części i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w zakresie nieruchomości wskazanych we wniosku inwestora - jako podlegających wyłączeniu z inwestycji - oraz utrzymał w mocy w pozostałej części decyzję Wojewody Mazowieckiego.

Na ww. decyzję Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnieśli Józefa Brylewicz, Adolf Brylewicz oraz Zofia Stefańska.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 439/12, oddalił powyższe skargi jako bezzasadne.

W dniu 6 marca 2014 r. do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, zwanego dalej „*Ministrem*” wpłynęło pismo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Pana Łukasza Lendnera, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, z dnia 5 marca 2014 r., znak: GDDKiA-O/Wa-I-1.dk/4111/S7/20-08/13/2014 o w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r., znak: BOII-3ak/BP-5ak-772-156-1708/10/11/12, z uwagi na wystąpienie nowych, istotnych dla sprawy okoliczności dotyczących działek przeznaczonych pod budowę drogi, których dotyczyła przedmiotowa decyzja organu II instancji.

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad wskazał, że w czasie prowadzonego przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej postępowania odwoławczego w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego* inwestor omyłkowo zawniósł o wyłączenie z zamierzenia budowlanego działek nr 172 i 911, w obrębie Wola Korzeniowa. Jak wyjaśnił Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, przedmiotowe nieruchomości stanowią istniejący pas drogowy drogi krajowej nr 7, znajdujący się w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad i są niezbędne do ukończenia prac projektowych oraz realizacji drogi ekspresowej S7.

Pomimo formalnej nieskuteczności ww. pisma - jako wniosku o wznowienie postępowania - *Minister* uznał, iż okoliczności w nim przedstawione uzasadniają wznowienie przedmiotowego postępowania z urzędu. Wobec tego, działając na podstawie art. 149 § 1, art. 147 oraz art. 150 § 1 *kpa* w związku z art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r., znak: DOII-Ian-772-34-369/14, *Minister* wznowił z urzędu postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r., znak: BOII-3ak/BP-5ak-772-156-1708/10/11/12.

Minister zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż w art. 16 § 1 *kpa* wprowadzona została zasada ogólna trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. Przedmiotowa zasada ma istotne znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji skutków prawnych, dlatego uważana jest za jedno z kardynalnych założeń całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego (zob. W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie administracyjne*, str. 123). Ustanawiając ochronę decyzji ostatecznych przez przyznanie jej cechy trwałości, przepis art. 16 § 1 *kpa* wyznacza jednocześnie granicę tej trwałości.

Od powyższej zasady ustawodawca wprowadza w art. 16 § 1 *kpa*, zdanie drugie, ściśle określone wyjątki. Mianowicie decyzja ostateczna może być wzruszona przez jej uchylenie lub zmianę w trybie art. 154, art. 155 lub art. 161 *kpa*, w drodze stwierdzenia nieważności, tj. w trybie postępowania opartego na art. 156 § 1 *kpa*, a także poprzez jej uchylenie na podstawie art. 145 § 1 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, tj. w wyniku wznowienia postępowania.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
07. MAJ. 2014
data
Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
podpis
Kamila Olkiewicz
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

3 z 7

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-826 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, Postępowanie administracyjne..., s. 242).

Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją "zwykłego" postępowania, tj. kolejną jego instancją. W następstwie tego postępowania nie jest dokonywana merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszelkich jej aspektach. Instytucja wznowienia nie jest zatem środkiem, za pomocą którego można wzruszać każdą wadliwą decyzję ostateczną, abstrahując od stopnia tej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko wymienionymi w przepisie art. 145 § 1 *kpa*.

Przepis art. 147 *kpa* określa z kolei sposoby wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie administracyjne może zostać wznowione z urzędu albo na żądanie strony. Wznowienie postępowania z urzędu przez organ administracji publicznej jest jego prawem w tym sensie, iż organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej ostatecznie zakończonych sprawie celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do jego wznowienia. Obowiązek wznowienia aktualizuje się natomiast w razie ustalenia przez organ przyczyny wznowienia (vide: wyrok NSA z dnia 27 marca 2002 r. sygn. akt II SA 2791/00).

Wznawiając postępowanie właściwy organ, tj. organ, który wydał w sprawie "zwykłej" decyzję w ostatniej instancji, bada pierwotnie, czy zaistniały przesłanki wznowienia postępowania, określone w art. 145 § 1 *kpa*. W przypadku, gdy organ ten stwierdzi zaistnienie jednej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie, uchyla decyzję dotychczasową i orzeka co do istoty sprawy. W sytuacji natomiast, kiedy po przeprowadzeniu postępowania okaże się, że ww. przesłanki nie wystąpiły, organ wydaje decyzję odmawiającą uchylenia decyzji dotychczasowej. Trzecia ewentualność określona została w art. 146 *kpa*. Organ odmówi uchylenia decyzji, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 145 § 1 *kpa*, lecz w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej (art. 146 § 2 *kpa*), albo wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na wpływ określonych terminów (art. 146 § 1 *kpa*).

Po rozważeniu poglądów występujących w orzecznictwie sądów administracyjnych, jak również Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2011 r., II UZP 8/2011), należy opowiedzieć się za stanowiskiem, że po wznowieniu postępowania możliwe jest, na mocy art. 151 § 1 pkt 2 *kpa*, częściowe uchylenie decyzji dotychczasowej. Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 stycznia 2002 r., sygn. akt V SA 1106/01, „nie można podzielić zarzutów, że decyzja (...) wydana we wznowionym postępowaniu narusza przepis art. 151 § 1 pkt 2 *kpa* z tego względu, że uchyla decyzję dotychczasową w części, a nie w całości. Brak w powołanym przepisie wyraźnej normy dopuszczającej uchylenie decyzji dotychczasowej w części nie oznacza, że taka możliwość jest wykluczona. Za przyjęciem takiej wykładni przemawia to, że w obrocie prawnym nie powinny pozostawać tylko te części decyzji, które są wadliwe (por. wyrok NSA z dnia 6 maja 1998 r., sygn. akt V SA 1305/96)". Podobny pogląd prezentowany jest w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy chodzi o dopuszczalność stwierdzenia nieważności decyzji w części (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 stycznia 1988 r. IV SA 859/87, ONSA 1990, Nr 2-3, poz. 25, oraz z dnia 10 listopada 1989 r. SA/Ka 646/89. niepubl.).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowił art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
07. MAJ. 2014
data
Z upoważnienia
MINISTERSTWA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
Podpis
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

4 z 7

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-926 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Przede wszystkim z całą mocą należy podkreślić, że użyty w dyspozycji art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* łącznik „lub” („nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody”) wskazuje jednoznacznie na to, że wystąpienie co najmniej jednego z członów tej alternatywy („nowych okoliczności faktycznych” bądź „nowych dowodów” - tzw. alternatywa łączna) stanowi samoistną i wystarczającą podstawę wznowienia postępowania, o ile równocześnie są spełnione pozostałe przesłanki prawne wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*. Warunkiem „nowej okoliczności” oraz „nowego dowodu” - w rozumieniu ww. przepisu - jest to, aby były one istotne (czyli takie, które mogły mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy) i istniały w dacie wydania decyzji, przy czym nie były znane organowi (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2011 r. sygn. akt II GSK 190/2010). Zwrot „wyjdą na jaw”, użyty w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* oznacza, iż istotny jest moment ujawnienia danego dowodu lub okoliczności, czyli udostępnienia ich organowi, przed którym toczyło się postępowanie. Nie jest przy tym istotne, czy nastąpiło to w wyniku zaniedbań tego organu (np. niedokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego), czy z innych powodów (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2010 r. sygn. akt I OSK 1256/10). Okoliczności faktyczne lub nowe dowody muszą poza tym istnieć w dniu wydania decyzji ostatecznej, nie mogą powstać dopiero po wydaniu tej decyzji.

W przedmiotowej sprawie podstawą wznowienia postępowania były nowe okoliczności, które istniały w dacie wydania decyzji Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r., a nie były znane organowi w momencie orzekania.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, *inwestor* w piśmie z dnia 5 stycznia 2012 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/1/2012, zmodyfikował swój wniosek o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej poprzez wystąpienie o uchylenie decyzji *Wojewody Mazowieckiego* w części dotyczącej projektowanego odcinka drogi S7 na działkach o wskazanych numerach ewidencyjnych, w tym m.in. na działkach nr 172 i 911.

Następnie w piśmie z dnia 3 lutego 2012 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/6/2012, *inwestor* przedstawił uzupełniony wykaz działek, wobec których wniósł o uchylenie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, załączając dokumentację mapową i techniczną odpowiadającą wnioskowanym zmianom.

Ponadto w piśmie z dnia 20 marca 2012 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/14/2012, precyzując wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 3 lutego 2012 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.4.mp/4111/S7/20-08/6/2012, *inwestor* poinformował, że wycofuje wniosek o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej w części dotyczącej wymienionych w tym piśmie działek oraz wnosi o uchylenie *decyzji Wojewody Mazowieckiego* w tym zakresie i umorzenie postępowania w tej części. *Inwestor* podkreślił, iż na przedmiotowych nieruchomościach nie będzie realizowana inwestycja w ramach etapu I rozbudowy drogi krajowej nr 7, procedowanego przed organem administracyjnym.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej rozpatrując powyższą kwestię w postępowaniu odwoławczym w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, mając na uwadze kreacyjną rolę inwestora jako podmiotu posiadającego wyłączną kompetencję w zakresie wystąpienia z wnioskiem inicjującym postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oraz decydującego o kształcie i przebiegu planowanego przedsięwzięcia, uwzględnił wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad odnośnie wyłączenia części działek z zakresu przedmiotowej inwestycji drogowej.

Organ odwoławczy, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie II decyzji z dnia 30 marca 2012 r. uchylił *decyzję Wojewody Mazowieckiego* w części dotyczącej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w zakresie wskazanych przez *inwestora* działek, wobec których *inwestor* cofnął swój wniosek, oraz umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tej części. Uzasadniając prawidłowość podjętego rozstrzygnięcia Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wskazał, iż w postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wniosek *inwestora* nie tylko inicjuje postępowanie, ale wyraża wolę strony załatwienia sprawy. Wola ta musi istnieć przez cały tok postępowania, aby można było mówić, że postępowanie ma przedmiot. Tylko

07. MAJ 2014
data

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
podpis
Kamila Oikowicz
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

5 z 7

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-926 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

istnienie woli inwestora pozwala doprowadzić sprawę do rozstrzygnięcia merytorycznego. Skoro *inwestor* nie miał zamiaru realizować inwestycji na wskazanych do wyłączenia działkach, to w tym zakresie zaistniała przesłanka bezprzedmiotowości postępowania obligująca organ do jego umorzenia w odpowiedniej części.

Należy podkreślić, że uchylenie zaskarżonej decyzji wobec działek, co do których *inwestor* zawniósł o „wyłączenie” z projektowanej inwestycji spowodowało, iż w tym zakresie nie powstały żadne skutki prawne, jakie ustawodawca powiązał z wydaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w szczególności zatwierdzenie podziału tych nieruchomości oraz projektu budowlanego.

W piśmie z dnia 6 marca 2014 r. *inwestor* wskazał, iż działki 172 i 911, w zakresie których Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad na etapie uzyskiwania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej wystąpił o umorzenie postępowania, są niezbędne do ukończenia prac projektowych i realizacji drogi ekspresowej S7, a żądanie ich wyłączenia z zakresu procedowanego przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej było wynikiem omyłki. Fakt niezbędności ww. nieruchomości dla omawianego celu inwestycyjnego potwierdza zatwierdzony *decyzją Wojewody Mazowieckiego* projekt budowlany, jak również projekt architektoniczno - budowlany zatwierdzony *decyzją Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej* z dnia 30 marca 2012 r.

Należy zatem stwierdzić, iż stan faktyczny odnoszący się do ww. okoliczności, przyjęty przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w chwili orzekania nie odpowiadał rzeczywistości stanowi rzeczy.

Za powyższym przemawia także fakt, że działki o nr 172 i 911 zostały objęte w części liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi, ustalonymi w *decyzji Wojewody Mazowieckiego* nr 5/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r., znak: WIŚ-R.7820.1.37.2.2012.IM, zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku: od km 503+357,16 do km 505+109,25 – etap III”. Powołana powyżej decyzja była następnie przedmiotem oceny przeprowadzonej przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju w postępowaniu odwoławczym, zakończonym *decyzją* z dnia 16 kwietnia 2014 r., znak: DOI-I-pd/an-772-30-612/14. Z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej (etap III) stała się ostateczna zatwierdzony został podział działki nr 172 na działki nr 172/1 (zajętej w ramach realizacji etapu III) i 172/2, oraz podział działki nr 911 na działki nr 911/1 (zajętej w ramach realizacji etapu III) i 911/2.

Z treści wskazanego powyżej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, w tym zatwierzonego nim projektu budowlanego wynika, że etap III inwestycji jest kontynuacją etapu I rozbudowy drogi krajowej nr 7, którego z kolei dotyczy niniejsze wznowione postępowanie. Działki o nr 172/2 i 911/2 powstały w wyniku podziału zatwierdzonego *decyzją* zezwalającą na realizację inwestycji drogowej w zakresie etapu III, objęte są liniami rozgraniczającymi teren inwestycji drogowej realizowanej w ramach etapu I. Stąd też, uwzględniając stanowisko *inwestora* przedstawione w piśmie z dnia 6 marca 2014 r. w przedmiocie niezbędności zajęcia działek nr 172 i 911 pod inwestycję drogową realizowaną w ramach etapu I, w niniejszym rozstrzygnięciu *Ministra* należało uwzględnić zmiany stanu faktycznego i prawnego zaistniałe wskutek wydania ww. *decyzji Wojewody Mazowieckiego* z dnia 28 stycznia 2014 r. oraz *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* z dnia 16 kwietnia 2014 r. Konsekwencją tego jest „przywrócenie” działek nr 172/2 i 911/2 do zezwolenia na realizację inwestycji drogowej dotyczącego rozbudowy drogi krajowej Nr 7 w ramach etapu I, tj. do *decyzji Wojewody Mazowieckiego* z dnia 15 października 2010 r., w stosunku do której Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej orzekł *decyzją* z dnia 30 marca 2012 r.

Mając na uwadze powyższe, na gruncie przedmiotowej sprawy zaszła przesłanka zawarta w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, która warunkowała uchylenie *decyzji Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej* z dnia 30 marca 2012 r. w zakresie, w jakim *decyzja* ta uchylała *decyzję Wojewody Mazowieckiego* w części dotyczącej działek nr 172 i 911, obręb Wola Korzeniowa, i umarzała w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji, oraz orzeczenie o istocie sprawy poprzez uchylenie *decyzji Wojewody Mazowieckiego* i umorzenie postępowania organu pierwszej instancji w zakresie dotyczącym działki nr 172/1 i 911/1 (pkt II.1 niniejszej decyzji).

07. MAJ. 2014
data

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
podpis
Kamilla Olkiewicz
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

6 z 7

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-906 Warszawa, ul. Wspólna 2/4

Konsekwencją dokonania opisanych powyżej zmian było również uchylenie rysunków nr 1.34, 1.35, 1.36 i 1.37, znajdujących się w załączniku do *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, oznaczonym jako Projekt Budowlany, Projekt Architektoniczno-Budowlany, Tom 1. PZT, Tom 1.4.4. Plan Zagospodarowania Terenu, a także rysunków nr 1.31, 1.32 i 1.33, zatwierdzonych w pkt I ww. decyzji Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 marca 2012 r., oraz zatwierdzenie w ich miejsce nowych rysunków o nr 1.31, 1.32, 1.33, 1.34 i 1.35 oraz nr 1.00 (Legenda), oznaczonych odpowiednio jako załączniki nr 1, 2, 3, 4, 5 i 6 do niniejszej decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju (pkt II.2 niniejszej decyzji).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

W związku z faktem, iż niniejsza decyzja została wydana w pierwszej instancji przez *Ministra*, odwołanie od niej nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może, na podstawie art. 127 § 3 *kpa*, zwrócić się do *Ministra* z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

- Nr 1 – rysunek nr 1.31. Plan Zagospodarowania Terenu
- Nr 2 – rysunek nr 1.32 Plan Zagospodarowania Terenu
- Nr 3 – rysunek nr 1.33 Plan Zagospodarowania Terenu
- Nr 4 – rysunek nr 1.34 Plan Zagospodarowania Terenu
- Nr 5 – rysunek nr 1.35 Plan Zagospodarowania Terenu
- Nr 6 – rysunek nr 1.00 (Legenda)

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
Kamila Olkowiec
Kamila Olkowiec
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują:

1. Wojewoda Mazowiecki;
2. Pan Łukasz Lendner
Dyrektor Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(3 egz. decyzji, w tym 2 egz. z załącznikami)
3. A/a.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

07. MAJ. 2014
data
Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
Kamila Olkowiec
podpis
Kamila Olkowiec
Zastępca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa II

7 z 7

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU
00-926 Warszawa, ul. Wspólna 2/4